

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 9. Responsum Benedicti ad Deputatos Concilii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](#)

Sæcul. XV. ^{A.C. 1417.} mum alta voce citationis decretum Pa-
pa præsente legunt; dum vero scripturæ
seriem ad ea producerent verba, quibus
schismatis ac hæresis notabatur, se men-
daciis ac calumniis appeti exclamabat
Benedictus, dixitque, Concilium esse
nullum, resque a se gestas apologetico
sermone vindicavit, subjungens, quod
ad procurandam Ecclesiæ unionem nova
Synodus in quodam suæ obedientiæ lo-
co convocanda, sibique futuri Pontificis
electio committenda foret.

§. IX.

*Responsum Benedicti ad Deputatos
Concilii.*

Cum vero Deputati responsionis hujus
instrumentum erigi postulassent, Pa-
pa indignabundus respondit: *habita de-
claratione cum meis Cardinalibus, infra
paucos dies debitum dabo responsum,* quod
exacto biduo eis reddebat, sed id ipsum
non nisi prioris extensio erat. In eo irri-
tantur, nullaque declarantur omnia a Con-
stantensi coetu facta, vel facienda, eun-
demque Synodi auctoritate firmatum ne-
gat, asseritque, oblatas a se fuisse omni
tempore honestas, quibus Ecclesiæ pax
redderetur, conditiones, quas vero cum
ejus adversarii respuissent, ipsosmet ob-
jecti sibi schismatis reos esse. Præterea
diffite-

diffitetur, se unquam viam cessionis ad- Sæcul. XV.
A.C. 1417.
optaturum spöndisse, exclusis aliis,
quas æquiores judicasset. Dein conque-
ritur, oblata a se media penitus rejecta
fuisse, imo a Principibus pertinaci consi-
lio explosa. Sermonem absolvit, dicens,
etsi Concilium, quod ipse non convocas-
set, accedere compelleretur, nunquam
tamen Constantiam se aditum, tum ob
proiectam suam ætatem tam longo itine-
ri imparem, tum quod hæc civitas Cæ-
saris imperio plene subjiceretur, sibique
per inimicorum suorum terras pertrans-
eundum foret. Denique omnes, qui
Concilio intererant, pronunciat hæreti-
cos, schismatis ac hæresis fautores, at-
que tales omnibus pænis in hoc casu san-
citis obnoxios.

Deputati, cum aliud responsum a Be-
nedito extorquere desperarent, Derthu-
siam proficiscuntur, Arragonum Regem
conventuri, indeque recta Constantiam
pergunt, quo Benedictus jamjam Epi-
scopum Conchensem præmiserat, ut pa-
cis conditiones offerret, prout ipse dixe-
rat, re tamen ipsa, ut diffensionis ziza-
nia seminaret. Quapropter dicti duo Be-
neditini in suis literis enixe hortabantur
Patres, ut hujus Papæ depositionem ma-
turarent, illumque Pontificatu exuerent.
Scripta est hæc Epistola Derthusiæ die
vigesima secunda Januarii, cuius impul-
su,

Sæcul. XV. fu, quamvis tardius perlata fuisset, Pa.
A.C. 1417. tres cuncta ad prosequenda judicii acta
adversus Benedictum instruxere, ac tandem finali ejusdem sententiæ in Sessione
proxima initium dederunt.

§. X.

Sessio XXIX.

Labb. Conc.
to. 12. p. 212. Die octava Martii Sessio habita est numero vigesima nova. Postulabant Promotores, ut, cum jamjam evoluto die centesimo, a quo citatio expedita esset, Benedictus necdum comparuisset, nominarentur Commissarii, qui illum ante valvas Ecclesiæ citarent. Annuit Synodus Promotorum votis. Ergo duo Cardinales, totidemque Episcopi, ac Protonotarii cum Curfore Apostolico deputantur, qui ad fores majoris Ecclesiæ Constantiensis trina vice Benedictum vocarent, quæ citatio legitima facta publicis tabulis inserta est. Totum Sessionis hujus tempus in perlegendis variis actis, necnon juris formulis adversus Benedictum insumebatur, ante cujus finem Promotor Papam hunc contumacem declarari petiit, sed Synodo rem maturiori deliberationi remittente, Sessio soluta est.

§. XI.